

Tak si tak říkám, jestli není něco špatně (Kročení úředního šimla I). -

Napsal/a: Žirafka

Datum zveřejnění: : 5. 02. 2009 v 19:38

A mám pocit, že asi jo.

Včera jsem šla na „sociálku“ neboli na krajskou správu sociálního zabezpečení, tak, jak mi poradila moje doktorka. Vešla jsem dovnitř, chvíli koukala na dotykovou obrazovku stroje, co dává lístky a pak stiskla nejpravděpodobnější tlačítko. Dostala jsem tedy číslo a za chvíli jsem šla na řadu. To bylo super 😊

Dobrý den, chci se nejprve zeptat, jestli tu jsem správně pro papíry na ZPS?

Dobrý den, ne nejste tu dobře. Dokonce nejste ani v dobrém baráku, musíte na magistrát.

Ale doktorka mně poslala sem...

No doktorka je... asi má staré informace. Musíte na magistrát, je to z míráku ve třetím patře.

Tak děkuji, naschle.

Došla jsem na mírové náměstí a zjistila, že se budu vracet zpět, protože tento průchod je stále neprůchozí. No částečně moje vina, ale kdyby nemluvila přímo o průchodu z míráku... tak jsem to tedy obešla kolem spořitelny a vlezla na magistrát.

To je tedy zážitek.

Informace nikde, jen cedule s nápisem, že sociální odbor je ve druhém, třetím a sedmém patře. A další písmenka mi řekla, že pravděpodobně mám jít do patra třetího. Ještě mi bylo dobře, tak jsem vyrazila po svých. Schody vedou jen do patra druhého a dál ne. Tož jsem čekala na výtah jako memblo asi pět minut, ale dočkala jsem se. Mezi tím jsem se rozhlédla po druhém patře a viděla jsem spoustu „chudých lidí co mají smůlu a nemají práci“. Většinou u dveří s písmeny „F,D,L“ Tito chudí lidé měli drahé oblečení, drahé šperky... a říkali si, jak to je všechno špatné v tomto státě. Ano, drtivá většina z nich patřila do onoho etnika, o kterém se nesmí špatně mluvit. Až se mi z toho udělalo špatně, tentokrát jen obrazně.

Konečně přijel výtah a tak jsem se dostala do vytouženého třetího patra. Chvilku jsem koukala po cedulích a dveřích a pak jsem usoudila že dveře „Odbor sociálního zabezpečení zdravotně postižených“ je to správné. Tak jsem našla vhodné písmenko a zaťukala s otázkou, jestli jsem tu správně pro papíry na ZPS. Paní na mně vytřeštila oči a tak jsem ji to zopakovala ještě jednou. Je fakt, že jsem to pěkně koktala, nevím proč, většinou mluvím plynule. Pak mi řekla, že to vůbec netuší co to je a že se půjde zeptat vedle. A šla. Druhá paní také nevěděla a doporučili mi, ať se zeptám dole na informacích, že oni vůbec nevědí o co jde a kdo to dělá.

To už jsem vrávorala dolů abych zjistila, že žádné informace neexistují. Paní na vrátnici se snažila mi pomoci, ale také nevěděla. V přízemí je jen podatelna s obrovskou cedulí „Informace nepodáváme“ a pak ještě odbor občanských průkazů.

Zkusila jsem se vrátit do druhého patra a obejít to tam, jestli nebudu mít více štěstí. Opět jsem viděla tu hromadu lidí a potom jsem už musela jít ven, protože bych jinak asi fakt zkolabovala. Jen v mikině jsem došla až na Lidické náměstí a bylo mi už zase lépe. Úplně dobře mi bylo až doma. Měla jsem pak pocit jaký někdy mívám po záchvatu, ale nepamatuji si, že by nějaký byl. No to je nakonec jedno.

Výsledek celé akce je ten, že jsem zabila půl odpoledne a nemám v ruce nic. Ještě to musím zkusit, ale nevím kam jít, protože to neví asi nikdo. A když ani na odboru pro tělesně postižené

netuší, co to je ZPS, tak nevím, jestli bydlím v krajském městě a nebo někde v Absurdistanu...

Opravdu nevím, co si o tom všem mám myslet. Nepotřebovat ty papíry do práce, tak se na to všechno asi vybodnu, což je možná účel toho všeho.

Úřad tu je pro občany města. Prý. Proč mám však pocit, že ne tak úplně?